

знання історії рідної землі дала авторові натхнення на написання історичних детективів, які ми зараз можемо із захопленням читати.

Отже, що творчість Сергія Карюка неординарна і захоплива. Інколи читачеві захочеться перечитати його твори. Письменник використовує не малу кількість виразів з іноземних мов, архаїзмів, історизмів. Книголюбіві не слід квапитися під час читання, а задовольняти себе читанням довгими вечорами в компанії друзів або родини. Чутливим книголюбам можна порадити зважити всі «за» та «проти» перед тим, як читати твори С. Карюка, наскільки б цікавими та неймовірними вони не були б, проте гротеск, який присутній в його творах може вплинути на ваш психологічний стан здоров'я. Врешті решт на твори Сергія Карюка потрібно звернути увагу, оскільки ті емоції, які ви отримаєте під час читання, залишаться з вами надовго.

-
1. Карюк Сергій. Інтерв'ю від 15 листопада 2021 року.
 2. Карюк Сергій. Кременецький звір. Київ: Зелений пес, 2017. 256 с
 3. Карюк Сергій. Нечиста кров. Київ: Зелений пес, 2016. 144 с.
 4. Карюк Сергій. Остання босорканя. Київ: Зелений пес, 2019. 248 с.

ГОНЧАРСТВО І СУЧАСНЕ УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО

Скоробогатько К.

В XXI сторіччі українське гончарство має витончений вигляд. Займаються їм в декількох районах України: Придніпров'я, Поділля, Галичина, Полтавщина та Закарпаття. Найвідомішими осередками є Косів та Опішне. В кожному центрі виготовляють однакові предмети, які мають спільні риси, але водночас відрізняються одне від одного. В залежності від району буде відрізнятися не лише візерунок, яким оздоблено посуд, а і його колір, все залежить від методів обробки глини.

Косівська мальована кераміка є однією з найпопулярніших і найвідоміших в Україні. Марія Гринюк- майстер, науковець, голова

благодійної організації "БФ Автентика Гуцульщини", яка працює в стилі гуцульської кераміки, каже, що косівська кераміка є унікальною не тому, що вона триколірна, тобто зелений, жовтий та коричневий кольори на білому тлі, а тому, що на ній присутні образні, сюжетні мотиви з життя гуцулів, австрійського війська та зображена сакральна тематика.[4] Не лише розпис зробив косівську кераміку такою популярною, як серед українців, так і серед жителів багатьох країн, цікаві форми здавалося б звичайних тарілок, глечиків, ваз та іншого посуду ніби то зачаровують кожного, хто проявив зацікавленість нею. Великий інтерес представляють кахлі та підсвічники, які в Косівській кераміці виготовляють ще з XVIII сторіччя. Розмаїття виробів різної складності ліплення та розпису привертають увагу саме до цих витворів мистецтва. Завдяки особливому стилю гравірованого розпису, у 2014 році, косівську кераміку було номіновано до Репрезентативного списку нематеріальної культурної спадщини людства ЮНЕСКО[8, с.3]. У наші дні традиції косівського гончарства продовжують багато самобутніх майстрів, серед яких Валентина Джуранюк, Оксана Бейсюк, Уляна Шкром'юк, Галина і Михайло Трушики, Роман і Людмила Якібчуки та інші [8, с. 11]

Для розширення знань про гончарство велика кількість наших співвітчизників створюють музеї та експозиції: «Національний музей-заповідник українського гончарства в Опішному», «Музей гончарного мистецтва (Музей-садиба братів Герасименків)» та інші[6]; пишуть цікаві та корисні книжки про справу гончарного ремесла: Решта І., Решта Д. «Гончарство. Підручник життя» [7], науковий щорічник за редакцією Пошивайло О. «Бібліографія українського гончарства»[2]. В липні 2006 року громадською організацією «Київське регіональне об'єднання творців родових помість» у рамках проекту відродження давніх народних промислів створена школа гончарного мистецтва у Києві.

Сучасна Україна має велику кількість обдарованих майстрів художньої-кераміки. Роботи Ольги Пильник, Світлани Шоломіцької, Дмитра Білоконя,

Ольги Сабко та інших западають в душу багатьох людей. Керамісти відкривають власні майстерні, проводять виставки робіт та створюють бренди, які виготовляють прекрасні вироби з глини.

Витвори Дмитра Білоконя поєднують в собі сучасну та автентичну кераміку. Дмитро захопився керамікою в роки навчання в університеті. В його роботах знаходять відображення авторські прийоми, живопис та графіка [3]. Майстер вважає, що безглуздо не користуватися і не надихатися скарбами багатой історії української кераміки, тому що саме це допомагає нам не втратити себе та власне вираження [1]. Вироби Д. Білоконя не сплутаєш з іншими. Стиль митця відрізняється від знайомих нам, сучасних, різнокольорових та чудернацьких робіт. Виготовлений посуд має знайому нам форму, кажучи про кольори, то перевага надається чорному та кольору слонової кістки. Від посуду віє затишком та навіть шляхетною автентичністю.

Ольга Пильник є однією з найпопулярніших сучасних художників-керамістів. Шлях свого творчого становлення вона розпочала з виготовлення дизайнерських керамічних предметів інтер'єру. Працює художниця в різноманітних техніках: це і ручна ліпка з шамоту, і шлікерна відливка, й ажурна кераміка. Любить експериментувати, поєднуючи ці техніки та різні поливи й матеріали[5]. Її роботи не схожі на кераміку минулого. В них присутні ноти самотності та відчуженості. Кожна фігурка має особливе значення, яке кожен може тлумачити по-різному. Роботи привертають до себе неабияку увагу саме через свою несхожість на інші.

Починаючи з кінця минулого століття гончарство почало згасати. З кожним роком залишається все менше майстрів, на зміну їх праці приходять сучасні технологічні цеха чи навіть заводи. Але автоматизовані машини, які за один день виготовляють велику кількість ідентичного посуду, ніколи не зможуть замінити роботи, які гончари робили з усім теплом свого серця. Знайти дві однакові фігурки просто неможливо, адже кожна з них

виготовлена, як одноосібна та несхожа на інші, кожен виріб і малюнок мають своє виняткове значення.

Гончарна справа завоювала популярність серед наших пращурів як ремесло, і спростила побут звичайних селян з часом вона змінювалася, набувала мистецьких рис. До ХХІ сторіччя дійшла вона вже у вигляді мистецтва, яке підкорює серця мільйонів людей з різних куточків планети.

-
1. Багмет Е. Без глечиків із соняшниками: якою є сучасна українська кераміка. *Українська правда*. 2018, 21 вересня
 2. Бібліографія українського гончарства. *Інститут керамології*.// <http://www.ceramology-inst.gov.ua/keramlibrary/biblio>
 3. Білокін Дмитро. Мітець. *Сучасне мистецтво України*. 2020, 29 грудня // <https://mitec.ua/category/artists/bilokin-dmitro/>
 4. Бушковська Н. Косівська кераміка – спадщина людства ЮНЕСКО. Чим вона унікальна. *Українська правда*. 2019. 13 грудня
 5. Козловська Л. Пильник Ольга. *BROVDI ART. Художники*// <https://zakarp.at/brovdi.art/khudozhnyky/myttsi-zakarpattia/pilnik-olga#parentHorizontalTab1>
 6. Музеї, заповідники, заклади музейного типу України, відкриті для відвідування. *Міністерство культури та інформаційної політики України: офіційний сайт*. 2018, 10 травня// http://mincult.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=245062916&cat_id=2
 7. РЕЦЕНЗІЯ: Гончарство. Підручник життя. *Ceramological Defect*. 2013, 31 січня // <http://ceramological-defect.com.ua/archives/185>
 8. Скаченко О. О., Гринюк М. М. Косівська мальована кераміка як феномен української культури. Київ: КНУКіМ, 2016. 83 с.

УКРАЇНСЬКЕ ТРАДИЦІЙНЕ ВБРАННЯ В КОНТЕКСТІ МОДИ НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ

Скоп К., Букач В. М.

Традиційний одяг належить до найбільш самобутніх елементів культурної спадщини народу. У сучасному суспільстві використання народного костюма, окремих його елементів у повсякденному житті набуває